

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

سه شنبه ۱۸ جنوری ۲۰۲۲

حمید انوری

یک پوزش و یک پرسش از محترم "ساپی"

نخست پوزش و بعد پرسش

پوزش: از هموطن محترم "شیر ساپی" صمیمانه و از ته دل پوزش می طلبم که خطای نویسنده را در پای مترجم نوشتنم که فقط و فقط از بی دقتی خودم بود و دیگر هیچ. اکنون که اصل نوشته را از نظر گذشتاندم، متوجه شدم که خطای بزرگی را مرتکب شده ام و از بابت این خطا، صمیمانه از هموطن گرامی جناب انجنیر "ساپی" پوزش می طلبم و امید میکنم که مورد قبول شان قرار گیرد.

آن خطای فاحش "نوشتار" و "گفتار"، در حقیقت از نویسنده مضمون بوده است.

و اما یک پرسش صاف و ساده و بی پیرایه:

شما گرامی چرا در نوشته زیبا و تحقیقی تان، همان غلطی های "نوشتاری" و "گفتاری" را بار بار تکرار کرده اید؟

و نیز بجای "ترجمه"، "برگردان" آورده اید. کاش چنین نمی کردید.

می نویسید: "... و الفبای فارسی از آن، اقتباس شده است." چون این قسمت از گوگل و به گونه مشخص از "ویکی پیدیا" گرفته شده است و شما محترم لینک آنرا گذاشته اید، آنرا ایرانی ها در ویکی پیدیا درج کرده اند که قابل تائید بوده نمی تواند، چون اگر الفبای فارسی یا دری از عربی انشقاق یافته باشد، پس قبل از اسلام، مردمان ایران و افغانستان و یا خراسان آن زمان به کدام الفبا "تحریر" و "تقریر" می نمودند؟! از انتشار اسلام و در نتیجه عربی ۱۴۰۰ سال میگذرد و اما تاریخ سرزمین های خراسان و ایران و افغانستان، به هزاران سال میرسد. پس به هیچ وجه قبول کرده نمی توانیم که فارسی یا دری از عربی انشقاق یافته باشد. بدون شک، یکی ممد دیگری بوده است که بسیار هم معمول و پذیرفتنی است.

و اما از تتبع و ترجمه زیبای شما و از زحماتی که در زمینه متحمل شده اید، جا دارد که تقدیر شود. سپاس از شما محترم.

و اما و مگر سخن آخر اینکه در همان نوشته تحقیقی تان، از نظر این کمترین جا داشت که مقدمه به رنگ سرخ را اندکی مشرح تر می نوشتید و مقدمه را از ترجمه جدا می ساختید، تا باعث غلط فهمی کم سوادانی چون من نمی گردید، چه در وهله نخست چنان تلقین می شود که شما صرف یک نوشته را ترجمه نموده اید؛ حالانکه نوشته زیبای شما یک تتبع و تحقیق جداگانه و مجزا از نوشته مورد نظر بوده است.

این کمترین را عادت بر این است که هرگاه در عنوان یک مضمون و یا یک نوشته، اصطلاحات نامأنوس آخندی ایرانی را مشاهده کنم، از مطالعه آن صرف نظر میکنم، هرچند یک نوشته تحقیقی به درد بخور، چون مضمون شما باشد.

یار زنده و صحبت باقی